

KOPŘIVA 2016

30

. ročník přehlídky / netradičních divadel

KB
KATOLICKÁ
BESEDA
KOPŘIVNICE

KULTURNÍ DŮM KOPŘIVNICE

KOPŘIVOVOU LISTY

ODKUD PŘICHÁZÍME?

KDO JSME?

KAM JDEME?"

Milí příznivci divadla, vážení hosté,

vítejte na letošní slavnostní přehlídce netradičního divadla Kopřiva. Slavnostní proto, že Kopřiva 2016 je výroční. Věřte nebo nevěřte, ale scházíme se na Kopřivě již 30 let.

Pojďte s námi oslavit to krásné jubileum – a oslavíme

ho, jak jinak, než divadlem. Opět je pro vás připravena plejáda divadelních lahůdek a zajímavých představení. Věříme, že se opět dáte zlákat neopakovatelným kouzlem divadelního umění, že každý najdete v naší programové nabídce to své „pravé ořechové“ a že i nadále zůstanete Kopřivě věrni. Protože bez vašeho smíchu v hledišti, bez

vašich slz a dalších emocí během představení i po něm a bez vašeho potlesku by Kopřiva Kopřivou nebyla.

Děkujeme vám!

Těšíme se s vámi na viděnou a přejeme hezké divadelní zážitky.

Organizační tým festivalu
netradičních divadel
Kopřiva 2016

Také letos nebude chybět na programu přehlídky Divadlo Víti Marčíka st., které přijede s hrou O holčičce, která se ještě nenarodila.

Město Kopřivnice přeje Kopřivě aneb Kopřiva potřicáté

Chtělo by se říci, jak ten čas běží, ale když se podíváme zblízka, Kopřiva zůstává mladá. Můžeme tak soudit nejen podle obecenstva, ale také podle účinkujících i témat, která otevírají divadelní souboje. Mladá dáma s dlouhou pamětí přináší každoročně náměty k zamyšlení, zrcadlo jak společnosti, tak nám divákům, a také dobrou zábavu.

Počátky přehlídky jsou spojeny s místním Divadélkem Šok, které stálo jak u organizace, tak několikrát přinášelo své dramatické podněty. Jsou spojeny s vystoupením domácích mimů Petra Bartoně a Alana Bruzsky, kteří jako jedni vůbec z prvních protagonistů vyvolávali smích diváků v prostředí tehdejšího M-klubu, který byl léta symbolem alternativní kultury, někdy revolty a také Kopřivy. Každý další ročník pak znamenal pro diváky něco objevného. Skoro se mi zdá, že je škoda nejmenovat všechny účastníky, a tak namátkou vzpomenu alespoň některé: Petra Vaňka v několika strhujících monodramatech, Divadelní studio DAMU, zjevení Vizity Praha v osobě Jaroslava Duška a jeho návraty, divadlo Drak, Kvelb, Líšeň, Ochotnický kroužek Brno, Studio Dům, Marta, Víťu Marčíka, Petra Vášu, Teatr Novogo Fronta St. Petersburg, Divadlo loutek Ostrava a Divadlo Petra Bezruče a další

a další. A také zde hostovala celá řada skvělých slovenských divadel nebo jsme viděli úžasná představení polských hostů, která přehlídce přinášela nejen mezinárodní rozměr, ale nám divákům otevírala trošku jinou lyriku a hravost především slovenských divadel a na druhou stranu většinou temnější tóny ztvárňované polskými dramaturgy.

Kopřivu potkalo i několikrát stěhování: z M-klubu, pozdějšího roko-vého klubu Nory, do kulturního domu, pak ještě dál do „Kaťáku“ a dokonce hostování ve Štramberku. Dnes prorůstá několika prostory Kopřivnice. Potýkala se také s různými přístupy jednotlivých provozovatelů kulturního domu a jako správná bylina – léčivý plevel dokonce dosáhla toho, že v určitém období se v jednom roce konaly dva festivaly pořádané dvěma subjekty a kopřivnický divák dostal dvojitou dávku uměleckého zážitku. Snahou města vždy bylo, aby divadelní přehlídka zůstala zachována jako součást kulturního zázemí města a ceníme si toho, že se přes různé nesnáze Kopřiva letos koná již potřicáté.

Jedno se ale nemění. Je to obdivuhodná dramaturgická práce Jiřího Cachnína, který od počátku až dodnes objevuje návštěvníkům nová divadla,

nová představení a současně umně zakomponuje „staré známé“, kteří se rádi vracejí. Ti vyvolávají vzpomínky na léta minulá, na hry, o kterých se v kuloárech živě debatovalo. A taky na kamarády a známé, se kterými si už nikdy nesedneme k divadelnímu baru nebo se nebudeme noční – či spíše před-ranní – Kopřivníci vzájemně dopro-vázet domů, zabrání do debaty.

Divadelní přehlídka tohoto druhu je ojedinelá. Už jen skutečnost, že během dvou dnů mají diváci možnost zhlédnout třeba osm představení, většinou naprosto odlišných ve formě, tématu i prostředcích. Skutečnost, že se na jevišti vystřídají herečtí bardové s mladými adepty hereckého umění. Že si uvědomujeme význam nahlížení na problémy kolem sebe jinými očima, že je nedílnou součástí kulturní Kopřivnice. To všechno dělá z Kopřivy společně s její dlouhověkostí mimořádnou událost, podtrženou faktem, že kromě věrných návštěvníků mládne její obecenstvo.

A to je moc dobře.

Dagmar Rysová
věrný host Kopřivy
místostarostka města Kopřivnice
listopad 2006 - březen 2016
zastupitelka města Kopřivnice březen
2002 - doposud

Kopřiva - přehlídka netradičního divadla slaví v letošním roce krásné kulaté jubileum

Mottem 30. ročníku Kopřivy je: Odkud přicházíme. Kdo jsme. Kam jdeme... (Eugène Henri Paul Gauguin)

A kdo povolanější by na tyto otázky mohl odpovědět než její zakladatel a dodnes „otec a duše“ kopřivnické Kopřivy Jiří Cachnín.

Odkud přicházíme. Aneb jak to všechno, Jirko, začalo?

Psal se rok 1979 a v tehdejší tatrovácké ubytovně 1151 byl ve sklepech volný prostor.

Po inspiraci z Valašského Meziříčí vzniká nápad založit „klub mladých“ v Kopřivnici, ve výše zmiňovaném prostoru. Neúnavností mého kolegy Pavla Sedláka ze závodu autoopraven n. p. Tatra se sen v roce 1981 stává skutečností a rodí se „M-klub“ při svazu mládeže v Tatře. Klubová rada pracuje ve složení Pavla Bittnerová, Jiří Cachnín, Naďa Koláčková, Rudolf Zahradník...

Začíná se tvořit dramaturgie klubu skládající se z koncertů (Nohavica, Streichl, Dědeček and Burian, V. Merta...), diskoték, filmů, besed a výstav, především fotografií. Také startuje za přispění Bohumila Matuly, místního režiséra, pod taktovkou Jana Sochy divadlo Šok. V atmosféře tehdejší doby vzniká nápad vytvořit nepostupovou divadelní přehlídku bez „tyranie“ porotců.

Na první přehlídce v roce 1987 ve spolupráci s valašskomeziříčským klubem s divadlem Schod a PhDr. Libuší Panáčovou z okresního kulturního střediska vzniká program 1. ročníku Kopřivy, přehlídky netradičních divadel. Během přehlídky dochází k totálnímu výpadku a tři soubory se omlouvají a ruší svá představení. Nicméně přehlídka pokračuje. Při představení Pan Theodor Mundstock, které doufám Jaroslav A. Heidler po 29 letech zopakuje, nás postihuje, či vlastně doplňuje představení, tekoucí voda z požárního řadu inkri-

minované budovy 1151. Diváci jsou přesvědčeni, že přitékající voda je součástí hry. Celou situaci řeší rychle a jasně žena, Eva Richtárová. Nebojácně vytváří val z ubrusů, který vodu, stékající po schodech, odvádí do vpusti na toalety.

Mezi silná představení patřil Trust divadla Cilindr, které využívá skvělý pojízdný praktikábl konstruktéra a guru divadla Šok, Petra Orsága? Na první přehlídce vystoupil již nežijící Jan Odl s Bláznovými zápisky a Štúdio 77 ve vítězné hře festivalu Adam a Dáma.

Kdo jsme. Aneb stručné zhodnocení 30 let Kopřivy okem pořadatele.

Přehlídka zřejmě dostala jeden z „nebeských darů“, a to souznění pořadatelů a diváků. Alespoň tak jsem to vždy cítil já. Snad se také podařilo do Kopřivnice přivést divadla světového či evropského kalibru, jako jsou Wierszalin, Teatr Novogo Fronta, Porywacze cial. A přehlídka taktéž mapovala českou a slovenskou scénu. Především jsme chtěli pozvat do Kopřivnice kvalitní představení, která nejen pobavila, ale i předložila zásadní témata. Pro mě snad nejsilnějším zážitkem bylo představení našeho ochotnického kroužku s hrou

Matka. Skutečně jsem se cítil přímo v dělnickém, revolučním prostředí tehdejšího Kladna, kde se příběh odehrával.

Také se spoustu plánů – nejčastěji z časových důvodů – nepodařilo uskutečnit, mj. vystoupení ruského Děreva, jihlavského Divadla Tejp, polského divadla Scena plastyczna KUL nebo Audience s Norbertem Lichým ostravských Bezručů.

Kam jdeme. Aneb předsevzetí, přání, touhy a sny do let budoucích.

V budoucnu bychom opět rádi na Kopřivě uvítali pohybová divadla (Vizváry, Tantehorse, Proart). Bohužel tyto soubory jsou velmi náročné na přípravu, především světelnou techniku. A v Kopřivnici jsme často limitováni právě prostorem a technikou. Rovněž bychom rádi pozvali skvělý slovenský ansámbl Teatro Tatro či představení Davida Prachaře a Lucie Trmíkové z autorské dílny Jana Nebeského nebo představení Divadla v Dlouhé. Zřejmě největším a těžko dosažitelným snem pro mě je miraklové představení polského divadla Wierszalin Ofiara Wilgefortis. V případě dostatečného finančního krytí bych se velmi rád víc vrátil k polským divadlům.

Teatro Tatro, Nitra zahrálo na Kopřivě v r. 2013 hru Zázračný divadelný automat.

KOPŘIVA - OČIMA POROTCŮ

UŽ TŘICÁTÁ?

Poprvé jsem byl na Kopřivě v roce 1993, do roku 2013 pak dohromady devatenáctkrát. Jsem tedy jen dvou-třetinový pamětník. Před deseti lety jsem u příležitosti dvacáté Kopřivy ob-sáhle popsal, jak jsem tuhle přehlídku netradičního divadla zažil a viděl. A vida, ona už je tu třicátá! Co nového dodat? Snad jen pokračovat tam, kde jsem před deseti lety skončil.

JAK ŠLY ROKY?

Roku 2006 se žádný zázrak ne-konal. Košičan pražského Divadla Vosto5 vyzněl poněkud zdlouhavě, Boží duha brněnského Divadla u stolu byla sice herecky zajímavá, ale tradič-nější divadlo by těžko pohledal a jisté

dokonale své bubny a druhý tělo. Převážně pohybová, pro změnu panto-mimická byla i inscenace brněnského souboru Neslyším Pojd' do mého světa; vynikající groteska plná krásných citlivých okamžiků a dokonalé syntézy pohybu, hudby, zpěvu a výtvarna. Silné stylizace pohybu užívá pro typicky polskou mysticko-groteskní polohu i Teatr Wierszalin z Białystoku v insce-naci Bóg Niżiński, snad vinou jazykové bariéry poměrně obtížně srozumitel-nou. Pražský soubor Antonín D. S. patřil k jednomu z vrcholů. Jeho Suro-vosti laskavosti odpovídají titulu: kontrasty laskavě sdělovaných suro-vostí a surově vyznívajících laskavostí byly dalším pokusem souboru o proni-kání pod povrch zdání, zaběhaných

i vystoupení pražské Vizity, která svou improvizovanou verbálně-hudební kreaci tentokrát nazvala Zapomenutý tramp. Brněnské Divadlo Husa na pro-vázku přivezlo „road movie o třech ka-marádách“ Nesnesitelná lehkost jízdy a za zmínku stojí i typicky polsky ex-presivní inscenace Wschodzenia (Vzestup) Cieszynskieho studia teatral-nego či divadelně-taneční projekt Real-ity Boulevard pražského ProARTu.

Roku 2009 chybělo Polsko. Svou netradičností i vtípem zaujal především semilský Hugo, expresivním herectvím Othello alebo Škrtič benátsky Báb-kového divadla ze Žiliny a Pokušenie Prešporského divadla z Bratislavy, jež přidalo i pozoruhodnou tanečně-pohy-bovou stylizaci. Překvapila dramatur-gická chudoba Dona Quijota z Doudleb či lascivní podbízivost ostravských Dvou pod balkónem ve Veroně.

I když ročník nepatřil k nejsil-nějším, přehlídka dlouho-době patří k nejzajímavějším jak v regionálním, tak v celostátním měřítku a byla by bý-vala škoda, kdyby následkem perso-nálních změn v místním kulturním domě měla zmizet z divadelní scény.

Čtyřicetý ročník 2010 mi, žel bohu, utekl. Proseděl jsem jej v porotě přehlídky divadla hraného dětmi.

Po změně vedení v místním kul-turním domě došlo v roce 2011 k pito-reskní situaci: zakladatel, duše a tvůrce všech jejích ročníků Jiří Cachnín uspo-řádal pětadvacátý ročník Kopřivy a o týden později si svou Kopřivu udělal i zdejší kulturní dům. Zatímco druhá Kopřiva vsadila na peníze a atrakcemi „vyfutrovanější“ repertoár, původní Cachnínova Kopřiva tentokrát nabídla konfrontaci čtyř českých a čtyř sloven-ských inscenací dvou amatérských a čtyř profesionálních souborů. K nej-zajímavějším patřily Moravské pašije Víti Marčíka, nápadité a divadelní fan-tazií nabitě autorské zpracování veli-konočných motivů se zajímavými loutkami, dále groteskní a přitom do-jímavý herecký koncert jediného herce Levočské divadelní společnosti naz-vaný Pastier a vynalézavá pouliční pro-dukce Starého divadla Karola Špičáka z Nitry Žena, pánboh, čertisko a sedem zakliatých, hraná na ulici kolem novi-nového kiosku s hojným využitím prin-cipů lidového divadla a hudby.

Nešťastné „dvojkopřiví“ pokračo-valo i v roce 2012. Zatímco honosnější z obou přehlídek netradičních divadel se odehrála v KD Kopřivnice o týden

Pavel Fajt a Berrak Yedek z Brna zahráli v roce 2007 hru *Autopilote*.

rozpaky vzbudily vzhledem k podtitulu přehlídky i aktovky Syn a Zima ostrav-ského Divadla Petra Bezruče. Zato potěšily obě slovenské inscenace: remi-niscence Osvobozeného divadla v po-dání Túlavého divadla z Bratislavy naz-vaná Piano revue a vskutku netradiční zpracování textů Daniila Charmse Spomienky budúceho starca v podání Divadelního sdružení Partyzánske.

V roce 2007 měly převahu insce-nace taneční a pohybové. Amatérský diptych Arcanum a Zrození kopřiv-nické Iluze byl slibný – jen z něj nebylo úplně jasné, zda se pokouší vyjádřit nějaké téma, či jen v etudách zkouší, co vše je možné. Hudebník Pavel Fajt a turecká tanečnice Berrak Yedek v *Autopilote* naopak svou profesio-nalitu nezapřeli a největší potěšení plynulo právě z toho, jak jeden ovládá

klíše, prázdných manýr a falešných rituálů. Medený drak bratislavských studentů loutkářství je exteriérová inscenace příjemná především student-skou hravostí i opravdovostí přístupu. Směřování k tradičnějšímu divadlu reprezentovala Malá scéna Zlín se svou psycho-sociologickou črtou Madame Melville a herecky výborně provedený opus Daniely Hanákové a Janusze Klimszi Casanova na duchcovském zámku.

Mezi nejzajímavější inscenace roč-níku 2008 patřily Lapohádky králové-hradeckého Dna, fantaskní obrazová a hudební revue vycházející z několika výrazně mytologizujících laponských pohádek, jejichž syrovost se podivu-hodně propojuje s nevtíravým humo-rem, nevšední obrazivostí a neinsce-nační nápaditostí. Pozoruhodné bylo

KOPŘIVA - OČIMA POROTCŮ

později, ta, již přivedl na svět a již šestadvacátý rok pěstoval Jiří Cachnín, proběhla v Kopřivnici a ve Štramberku a přinesla tři inscenace české, čtyři slovenské a jedno scénické čtení ze Zlína. Divadlo převážně pohybového druhu na ní reprezentovalo brněnské dámské Divadlo Kufr svou Dvojkou (vpravo nahoře), poněkud samoučelnou záminkou k předvádění „novocirkusových“ dovedností, především žonglování a akrobacie, a také Slovo mímovo Miro Kasprzyka z Liptovského Mikuláše, pokus o převedení přísloví a pořekadel do pantomimické řeči. K sebezpytné cool dramatičce má blízko jak Skleněná nádoba kopřivnické Stonožky-Údivadla, tak parafráze Hamleta v podání souboru Kontra ze Spišské Nové Vsi, ale rovněž scénické čtení Čarování Městského divadla Zlín; groteskně zabarvené jsou Dvere Prešporského divadla Bratislava. Tůlavé divadlo z téhož města zůstává u svých lehkonožných komedií, jejichž hlavní ambicí je pobavit – tentokrát inscenací Cyrano alebo Balábilé o nose. Asi nejambicióznější (vedle Hamleta) a vlastně i nejnetradičtější inscenací přehlídky netradičního divadla byl Marčíkův Labyrint světa.

V roce 2013 se dvě Kopřivy pro jednou zase spojily v jednu, a tak se hrálo jak v kopřivnickém kulturním, tak v Katolickém domě a domě dětí a mládeže a také v kulturním domě štramberkém. Z deseti inscenací (tři z nich ze Slovenska) bylo nejsilnější Lamento/Z tance v prach a zase do tance pražského NoD, zabývající se rozporem vnějšího bezproblémového, téměř barvotiskového svatého obrázku kalkatské světice Matky Terezy a vnitřního boje, který svádí o nalezení cesty z pochyb ke skutečné víře. Lamento nejlépe ze všech inscenací této Kopřivy naplnilo kritérium netradičnosti a zároveň sdělnosti. Jinak přehlídka nabídla sice kvalitní inscenace, ale bez výraznějších špiček. Netradičnost, již má ve štítě, bude asi vždycky vyvolávat otázku, co je a co není tradiční. Aktivizace dětí v inscenaci Jak sluníčko přišlo na Zem ostravského Klaunského divadla Mimo formou manipulativního „dětí, pomozte mi sluníčko zavolat“ má k netradičnosti stejně daleko jako dramaturgicko-režijní zmatečnost, případně naschvály či neumětelství, vydávající se za „postmodernu“. Těžko také považovat divadlo za netradiční jenom proto, že v něm hraje jediný herec

(efektní, ale dramaturgicky nevybudované Mystérium Svět jihlavského Divadla Tejp či herecky excelentní Nenávidím Divadla Kontra ze Spišské Nové Vsi). Něžná brněnské Divadla u stolu je nepochybně vynikající inscenace, jejíž netradičnost se omezuje na základní scénografické řešení a tanečně pohybové prvky, vyjadřující nepopisným způsobem vnitřní city postavy.

Komediální pouliční výstup nitranského Teatro Tatro Zázračný divadelný

CO SE NEMĚNÍ?

To hlavní – zaplat' pámbu – na Kopřivě zůstává a trvá. Co?

Především pestrost různorodých divadelních oborů. Je tu možné vidět netradiční autorské divadlo herecké i loutkové (všelikého druhu, včetně stínohry), divadlo poezie, divadlo pohybové i taneční, divadlo hudební i výtvarně orientované. Občas, snad pro připomenutí, i nějaké to divadlo tradiční.

Luděk Richter drží cenu při vyhlášení vítězů.

automat je zábavný a nápaditý – žel jde jen o sérii nahodile následujících čísel, jimž navíc ubírá na působivosti vytržení ze situace, pro niž byly vytvořeny (zimní olympijské hry ve Vancouveru); „netradičnost“ této groteskní burlesky je k vidění poměrně často. Variace lásky bansko-bystrického divadla Na Rázcestí by si mohly co do netradičnosti nárokovat pomyslnou stříbrnou medaili především za hereckou práci s hrnečky v druhé z (nepříliš spojených) epizod; ta první o shánění ženicha se zřejmě o něco podobného pokouší prací s manekýny v životní velikosti – ale ti spíše evokují otázky po jejich funkčnosti i hře s nimi. Závěrečné představení Denně (poníci slabosti) pražského Divadla Na zábradlí je rozhodně netradiční – stačí-li k naplnění netradičnosti dát na scénu cokoli a dělat víceméně cokoli, co divák nečeká; vtipné hry s jazykem to nevytrhnou.

Roku 2014 mi nedovolila účast programová rada Loutkářské Chrudimi, v roce 2015 jsem nebyl přizván.

Kopřiva nabízí široké žánrové rozpětí od populárních komedií (jež publikum vždy ocení) přes zábavná i vážná seriózní díla či mravoučné agitky až po sebezpytné psychotické kusy a postmodernistické „schízy“: pohádky, téměř klasickou činohru, lyrickou poezii, jarmareční frašky, satirické komedie, existenciální groteskní parodie, mystériózní obrazivé vize, klasické rytírní i takřka tragédie.

Hrají tu statutární a nezávislé profesionální soubory, studentské skupiny i soubory amatérské – ty (až na občasnou účast domovského kopřivnického souboru) v poslední době, žel, poměrně méně, ač leckdy přinášejí nejen netradičtější, ale i zajímavější a kvalitnější inscenace než leckteří profesionálové. Lze tu vidět poměrně početné soubory i divadla jednoho herce.

A téměř vždy jde i o konfrontace mezinárodní – kromě souborů z celé České republiky tu pravidelně hrají soubory slovenské a polské a objevily se i vhledy do japonského či tureckého divadelního světa.

KOPŘIVA - OČIMA POROTCŮ

To cenné je, že se tu takto různorodé inscenace scházejí vedle sebe a Kopriva tím jak běžnému, nespecializovanému publiku, tak těm, kdo se zaměřují jen určitým směrem, umožňuje setkat se s tím, s čím by se jinak třeba nepotkali.

A přitom nejde o guláš vařený pejskem a kočičkou, alébrž vždy o zajímavý výběr založený na pozoruhodném rozhledu dramaturga přehlídky Jiřího Cachnína. Netvrdím, že vždycky stejně zajímavý: jako každá přehlídka, i Kopriva je závislá na tom, co právě vznikne, co je k dispozici, na co jsou peníze, prostory, technické podmínky... Ale svůj význam – pro místo, region i české divadelnictví – si stále udržuje.

Luděk Richter,
porotce 1993 až 2013

Divadlu se věnuji systematicky více než čtvrt století a získal jsem i jakési ponětí o různých divadelních festivalech a přehlídkách, ale o kopřivnické Koprivě jsem donedávna nevěděl nic. A nedozvěděl bych se o ní nic možná dodnes, kdyby mi před necelými třemi roky nezavolał Jiří Cachnín, zakladatel

a spiritus agens, a nepožádal mě o účast ve festivalové porotě. Usuzuji podle toho, že jsem se v Ostravě při minulém Ostravaru ptal několika lidí od divadla, vědí-li, co je Kopriva, a nevěděli nic. A přiznám se, že když mi Jiří poprvé zavolał a učinil mi zmíněnou nabídku – dnes vím, že je to nabídka, která se neodmítá! –, trochu jsem se zalekl a představoval jsem si, jak pojedou besedovat s ochotníky – o jejich věrné a oddané lásce k divadlu nepochybuji a nepovyšuji se nad ně, považují jen ochotnické divadlo za jiný žánr a nevím, jestli bych jim nutně v takovém případě byl něco platný. Ačkoliv zhruba rok předtím než Jirka se mi ohlásil můj přítel Lukáš Bjolek, který učí fyziku na gymnáziu v nedalekém Frýdlantu nad Ostravicí, a požádal mě za svého kolegu, zda bych nepřišel pedagogům a studentům – divadelním amatérům – něco říci o dramaturgiu Václavu Havlovi, protože zkoušeli jeho hru Vyrozumění. Nakonec přijeli frýdlantští studenti do Prahy a svoji inscenaci představili u Andreje Kroba v Divadle Na tahu.

Takže kdyby v Koprivnici
byli samí ochotníci,

nebylo by jet tam od věci
a mé rady snad jen „hraběcí“.

Postupně jsem se před cestou do Koprivnice i přímo na místě musel vyrovnávat s řadou milých překvapení: především tu nebyli žádní amatéři v pejorativním smyslu slova. Několik pěkných představení ze Slovenska, ale především skvělý Strýček Váňa od ostravských Bezručů, zájem o divadlo v Koprivnici, diváci hlasující po každém představení kuličkami. Také nová – a jak se ukazuje trvalá – přátelství. Předloni mne stejně jako loni mrzelo pouze to, že jsme byli s Alicí Olmovou Jarnotovou málo vytížení ne snad při vlastní práci porotců, ale při plánovaných besedách s diváky a tvůrci o jednotlivých představeních. Snad to letos bude lepší.

Letošní jubilejní a již třicátý ročník Koprivny považují obzvlášť na pozadí posledních let za něco neuvěřitelného a chci vyjádřit Jirkovi Cachnínovi svůj obdiv za to, s jakou trpělivou a obětavou umanutostí „svůj“ festival připravuje, že se nenechává odradit a že má nejen slušný přehled o divadelním dění v naší zemi, ale také dobrý vkus při

Divadlo PIKI, Pezinok přijelo na Koprivu v roce 2014 s hrou *Pes (pri)tulák*.

KOPŘIVA - OČIMA POROTCŮ

sestavování festivalového programu.

Co přát Koprivě do dalších let? Kromě štědrých sponzorů a mecenášů také to, aby se o ní stále více vědělo: v Čechách, na Moravě i ve Slezsku (i na Slovensku). Aby se ve zmíněných zemích dařilo divadlu, tradičnímu i netradičnímu, a bylo z čeho vybírat a aby tuzemští divadelníci považovali za čest, že zajíždějí do Koprivnice.

Josef Mlejnek,
porotce od roku 2014

Kopřiva je nejen léčivá rostlina s mnoha příznivými účinky pro tělo, ale Kopřiva je také divadelní festival s mnoha příznivými účinky pro duši. Kopřiva je jeden z nejstarších divadelních festivalů v České republice, který mapuje autorské divadlo a představuje nejrůznější směry netradičního divadla. Kopřiva již neodmyslitelně patří na českou festivalovou mapu.

Mé setkání s Koprívou bylo jedinečné a nezapomenutelné. Dramaturgicky vytříbená přehlídka, radost pohledět na herecký um, nápaditou režii a představení, která jsou příjemným

LÁHOR/soundsystem – Diskrétní den (rok 2015).

překvapením a duševním pohlazením. Má velká poklona patří všem, kteří se na organizaci Koprivy podílejí. Jejich obrozenecké nadšení a snaha, aby vše klaplo „do posledního“ se vskutku slovy nedá popsat, to se musí zažít!!!

Kopřivo, kéž vykveteš i v letech příštích. To moc přeji divákům a organizátorům ZLOMTE VAŽ!

Alice Olmová Jarnotová, porotce
od roku 2014

Actores, Rožňava – 39 stupňov (rok 2015).

Kopřiva... v paměti zůstává... vzpomínky vyvolává...

Naša prvá skúsenosť s Kopřivou bola pred asi piatimi až šiestimi rokmi, keď sme uviedli na festivale našu hru Kamene vo vreckách a hneď sme za ňu dostali cenu za herecké výkony, čo nás nesmierne potešilo. Odvtedy sme na Kopřive takmer každý rok, vždy s novou hrou. Pri spomienke na Kopřivu si vždy predstavím výbornú atmosféru, skvelé publikum a tiež kamaráta Jirku Cachnína, s ktorým sme odvtedy naviazali veľmi priateľský kontakt. Kopřiva je pre nás festival č. 1, zvlášť v situácii, že hráme v zahraničí, a predsa nám diváci rozumejú! Peter Čižmár, divadlo Kontra, Spišská Nová Ves

Kopřivnická Kopřiva? To jsou vjemy tak různorodé jako kaleidoskop. Město, které jsem měl jako házenkář zafixované jen jako házenkářské a tatrovacké, rozžívá kulturák a okolí. Proboha, tady se to jeví jako snaha národních buditelů.

Roztěkaný, všude i nikde byvší, ale cele zaujatý Jura Cachnín, který je hrdý na své dítě – Kopřivu.

Konečně poznávám podhoubí, z něhož vyrůstá tolik alternativních souborů a individualit, které vídávám na přehlídce Malých jevištních forem ve Valašském Meziříčí. Bravo!

Příjemné pře s Luďkem Richtrem o divadle, protože s Luďkem se dobře pře, neb on ví, co od divadla chce.

Piotr Tomaszuk a jeho Wierszalin na Kopřivu dovezený. Ale, to ještě

A dalo by se pokračovat. Kopřivnická Kopřiva je opravdu

Túlavé divadlo, Bratislava – Rómeo, Júlia a vírus (rok 2011).

někde existuje, takový druh komunitního divadla? Bravo!

Výhled z okna hotelu na náměstíčko.

Kuličky hlasovací.

Hladové okno dlouho do noci otevřené.

Pak taky štramberské uši.

Amatéri a profici na jedné lodi – no a co? Divadlo je jen dobré, nebo špatné. Fajn.

takový útržkovitý kaleidoskop, který mě jednou za rok vytrhával do jiného, divadelního světa. Na Kopřivě bývá příjemné a osvěžující, že se na ní vedle sebe objeví věci velmi různorodé, mnohdy okrajové, alternativní, chudé, nenápadné, neokázalé...

Tak ať Kopřiva vyzobává z té různorodosti svěže a inspirativně nadále.

Vladimír Fekar, dramaturg, Městské divadlo Zlín

Kontra, Spišská Nová Ves – Hamlet (rok 2012).

Kopřiva v spomienkach produkčnej dvoch divadelných súborov, ktoré tu mali niekoľkokrát možnosť hosťovať? Spomínam predovšetkým ako človek, ktorému učarovalo divadlo v celej jeho kráse a žánrovej rozmanitosti. V divadlách je produkcia tá skupina ľudí, ktorí začínajú komunikáciu s usporiadateľmi festivalov častokrát aj pol roka pred samotným podujatím. Ponúkajú aktuálny titul, zladujú termíny, miesta hrania, honoráre, zmluvy, pomáhajú pri promo, riešia množstvo produkčných detailov... Ale hlavne vždy kolegiálne držia palce domácim organizátorom, aby sa ich festival vydaril, aby naplnil očakávania. Aby zase o rok našli v sebe tú energiu a chuť pustiť sa do ďalšieho ročníka! Pre hercov, ktorí na festival prichádzajú, je zase podstatný divák. Odozva u publika je to, čo ich naplňa,

Kopřiva... v paměti zůstává...

dáva spátnú väzbu. Usilujú sa predviesť svoj kumšt presvedčivo a prebudiť emócie, zanechať dojmy. Teším sa úprimne, že v prípade Túlavého divadla

aby aj naďalej ostala verná svojmu názvu. Nech presvetľuje Kopřivnicu, nech ako poctivá žihľava pŕhli a páli, ale zároveň prečisťuje a lieči. Svet to

A baví mě o tom přemýšlet, stejně jako vzpomínat, kdy jsem byl na festivalu poprvé jako divák a kdy jako člověk, který se o NĚCO na jevišti snažil.

Také si vzpomínám, a zůstalo to ve mně dodnes, jak mě překvapilo, kolik úsilí museli pořadatelé (kteří spíš nadšenci či blázni byli) vynaložit na přestavbu interiéru kulturního domu. Různé průchody a předěly vytvořené pomocí maskovacích sítí, desek, provazů a já opravdu nevím čeho ještě. Reflektory a stativy na schodišti a různých místech po celém kulturáku. A samozřejmě spousta kabelů. To všechno ve mně vyvolávalo – a musím přiznat, že do dnešního dne vyvolává – zvláštní pocit. Je to napětí spojené s opojnou touhou NĚCO prožít anebo sdělit.

To NĚCO možná souvisí i s tím, proč festival vznikl. A název? (Kvůli Kopřivnici? Tomu nevěřím.) Možná proto, že páli a je nepříjemná. Zároveň však velmi léčivá!!!! Možná proto se tak jmenuje a celkem by se mi to líbilo.

Nemyslel jsem si, že budu přát... ale přál bych festivalu i nadále osvětleného dramaturga, který bude mít odvalu pozvat i NĚCO, co se nelíbí. Aby vznikaly nové nezávislé soubory a lidé měli touhu NĚCO tvořit. Aby to NĚCO o něčem bylo. To NĚCO nemusí být veselé a zábavné. Může být i hnusné a bolavé, hlavně ať je léčivé.

No a konečně, přeji festivalu hodně diváků, kteří se nebudou bát vběhnout do kopřiv. Že to bude pálit, to je jasné.

Túlavé divadlo, Bratislava – *Cyrano alebo Balábilé o nose* (rok 2012).

a Teatra Tatro väčšinou pozitívne, nie raz sme z Kopřivy odchádzali s Cenou diváka.

Ja som sa na Kopřive po prvýkrát ocitla pred piatimi rokmi. Nemusela som predtým presvedčať o kvalitách našich produkcií, Jiří Cachnín je skúsený dramaturg a v rámci „prehličky netradičného divadla“ pozval Teatro Tatro a Túlavé divadlo už aj v predchádzajúcich ročníkoch festivalu.

V tom 2011-tom túlaví herci hosťovali s predstavením Rómeo, Júlia a vírus. Hralo sa v amfiteátri Pod věží v Štramberku. Čarovné miesto, „kulisy“ hodné Shakespeara, skvelá atmosféra, jarné slnko, neutíchajúci potlesk a po predstavení takmer všetky guľičky hodnotiacich divákov v priečinku Vynikajúci! A ako bonus, celý súbor potom vyliezol na Trúbu a ochutnal štramberké uši... Ako sa hovorí, prvý dojem dvakrát neurobiš a ani netreba, odvtedy sa na Kopřivu vždy tešíme! A je jedno, či sa hrá v „Kat’áku“, kulturáku, šapito či v uliciach Kopřivnice, hlavne nech sa hrá! Nech si ľudia nachádzajú cestu k dobrému divadlu! Nech sa aj na tie prozaické všedné dni môžu aspoň v týchto vzácných chvíľach pozerat’ cez farebné sklíčka „kopřivových“ listov, ktorými sme boli všetci obdarovaní a ktoré si ako spomienku uchovávame.

Tridsaťročnej Kopřive prajeme,

dnes potrebuje.

Jana Lehotská,
produkcia Túlavého divadla
a Teatra Tatro

Nevím, jak a kdy festival začal. Ani rok si nepamatuju. Ale je jednoduché si to spočítat. Před 30 lety se psal rok 1986. Já tenkrát bydlel v Rožnově pod Radhoštěm a chodil do Tesly a hrál amatérsky v divadle S.O.S.

Nikdy jsem s Jirkou nemluvil o tom, proč se festival jmenuje Kopřiva.

Teatr Viti Marčika, Hosín – *Mystéria Buffa* (rok 2010).

Kopřiva... v paměti zůstává...

Divadlo DNO, Hradec Králové – Lapohádky (rok 2008).

Ale časem, až přejde bolest a pak i nepříjemné svědění, se dostaví blahodárný účinek... Víťa Marčík, principál, Teatr Víti Marčíka

Festival Kopřiva je pro Katolickou besedu a celý dům důležitým kulturním svátkem v roce. Jsme rádi, že můžeme hostit umělce nejen z našeho regionu. Těšíme se vždy na nová, zajímavá kulturní představení, která jsou k vidění v našem sále pro všechny občany města Kopřivnice a širšího okolí. Děkujeme všem za přípravu, sponzorství a organizaci.

Kamil Mrva,
předseda Katolické besedy
v Kopřivnici

Před dávnými roky nás na tento festival doporučil asi Jožko Krasula (nech je mu to přičítané k mnohým d'alším dobrým skutkom). Každopádně sme sa ocitli na festivale, z ktorého dýchala poctivá divadelná atmosféra, kde sa pracovalo a žilo. Bolo cítiť, že Kopřivnici festival svedčí a má svojho ducha.

Jirka Cachnín bol ten človek, ktorý pre nás prestupoval celým tým dianím a usmerňoval ho. Dostali sme vtedy tuším divácku cenu a tak akosi sa stali na pár rokov súčasťou tohto kopřivnického (neskôr štramberského) divadelného sviatku. Bolo a je nám ct'ou. Z viacerých dôvodov: vždy tu bolo dobré publikum. Prajné, ale aj náročné. Vedelo nás chváliť aj dať najavo

nesúhlas, každopádně si ho v Túlavom divadle vážime. Vždy tu bola priateľská atmosféra a o divadle sa tu dalo hovoriť voľne a pritom o ňom akademicky nemudrovať. A celkom na záver, Kopřivnice vždy držala palce slovenskému divadlu, a tak sme sa tu raz ročne stretali s kolegami, s ktorými sme sa niekedy naozaj celý rok nevideli a stretli sa práve v Kopřivnici. Za to všetko ďakujeme a držíme palce do ďalších ročníkov.

Jakub Nvota,
režisér, Túlavé divadlo

Na tento festival netradičných divadel jezdím téměř pravidelně. Na počátku byl jednou z mála podobných příležitostí na severní Moravě. Dnes, kdy se množství různých festivalů i klubových a alternativních souborů rozrostlo, vnímám Kopřivu především jako unikátní možnost vidět divadla ze Slovenska a Polska v konfrontaci s podobně zaměřenou domácí scénou.

Kdysi jsem na Kopřivu začala vodit své malé dcery, které dnes samy na podobných akcích vystupují nebo se podílejí na jejich organizaci. Poslední tři roky je mým parťákem na výletech za divadelní nadílkou můj malý vnuk. Myslím, že stejně jako řada jiných, i my jsme součástí přesně toho festivalového publika, které s Kopřivou zraje nebo vyrůstá už ve třetí generaci. Kromě skvělých inscenací a inspirativních setkání profesionálních souborů s klubovou alternativou je vždy zajímavé zúčastnit se také seminářů a diskusí, které reflektují současné směřování v tomto žánru.

Přeji jubilující Kopřivě do budoucna věrné publikum, zajímavou a tradičně dobrou dramaturgii i přízeň sponzorů a sdělovacích prostředků.

Jolanda Pilařová,
Televizní studio Ostrava

Kopřiva vo mne vyvoláva len príjemné spomienky. Slnčný deň a priateľské festivalové prostredie, akurátna divadelná sála a výborné kopřivnické

Pavol Seriš, herec, víťaz Ceny diváků Kopřiva 2015.

Kopřiva... v paměti zůstává...

publikum ma posilňujú v nádeji, že sa k vám opäť vrátim a znovu si spolu užijeme to magické divadelné „tu a teraz“...

Pavol Seriš, herec,
vítěz Ceny diváků
Kopřiva 2015

Neutichající elán a verva fundraise Jirky Cachnína, se kterou i v dobách nelehkých dokáže sehnat „prachy“ na dobrou věc, v součinnosti s jeho parťákem Jirkou Cachním v roli dramaturga, dramaturga s tím nejspřávnějším cíčem na to, co bude Kopřivě svědčit a Kopřivanům přinese zážitek. To činí z netradiční přehlídky něco vzácného a úctyhodného. Tak jen tak dál, minimálně dalších třicet, pánové! Tomáš Suchánek, manažer, Divadlo Petra Bezruče Ostrava

Přehlídku netradičních divadel Kopřiva považuji za významnou kulturní akci v Kopřivnici.

Výborná dramaturgie - obdivuji Jirku Cachnína, za to, že každý rok nabídne 8 různých inscenací + bohatý doprovodný program pro různé věkové kategorie a navíc kvalitní loutková představení pro děti.

Mám moc ráda Kopřivu. Hlavně pro její atmosféru a originalitu.

Přeji Jirkovi Cachnínovi, aby ještě dlouho vydržel, protože bez něj by Kopřiva asi, vlastně určitě, nebyla. Moc se totiž těším na další ročníky.

Alena Svobodová, režisérka
Loutkového divadla Rolnička
v Kopřivnici

Soubor Fishkulini, Údivadlo, Kopřivnice – Kolo pana Coogra (rok 2010).

Ano, na Kopřivu nelze jen tak zapomenout a svým způsobem si na ni vzpomenu vlastně každý den.

Bylo to v první půlce devadesátých let, kdy jsme na Kopřivu jezdili se souborem Ostravská pohoda. Dokonce jsme tam měli svého patrona, který se o nás na festivalu staral. Stali se jím majitelé knihkupectví Pohoda, kteří byli s námi spřízněni nejen názvem, ale především svým liberálním světovým názorem. Ta doba byla skutečně hodně svobodná a my jsme ve svých pětadvaceti naivně věřili, že už se nic nedá zkazit a že už bude jenom líp. Ale je to omluvitelné – vždyť právě skončila totalita a o zlodějnách, které naši kupónovou demokracii provázely, se toho ještě tolik nevědělo.

Žili jsme divadlem, kterým jsme chtěli vyjádřit svůj postoj ke světu a sami sebe tak nějak definovat. Sklepáci byli tehdy absolutní hvězdou a všichni chtěli být stejně chytře zábavní jako oni. A všichni tehdy hráli s naprostou vervou až do roztrhání těla. My také. V roce 1993 jsme na Kopřivě uvedli hru Ale já přece... (později z ní dokonce vznikla opera s hudbou Edy Schiffauera). Radim Osuch, který hrál adoptivního, a proto vykořisťovaného otce jedné velmi zvrácené rodinky, se během představení propadl mezi praktikáble. Hlediště oněmělo, neboť ten pád vypadal vskutku ošklivě, ale Ozi, jak jsme Radimovi říkali, se vyškřábal zpátky a pokračoval v roli. Za tuhle kreaci pak porota našemu divadlu udělila Cenu za tvůrčí přínos. Byla to taková pěkná soška usměvavého klauna, který se Ozimu i trochu podobal.

Ostravská pohoda se už dávno rozpadla, ale Kopřiva trvá dál a také já dál píšu hry. A na poličce pořád mám sošku toho klauna. Vlastně je to první divadelní cena, na kterou jsem si mohl sáhnout. Zdá se, že už jsem ji nedal z ruky, jinak by mi nezůstala. A tak si, kdykoli na ni pohlédnu, připomenu, odkud jsem přišel i kam bych chtěl dojít.

Někdy mám dokonce pocit, že se mi ten klaun čím dál víc podobá. Nejspíš jím asi opravdu jsem. Ostatně jako my všichni. Díky, Kopřivo!

Tomáš Vůjtek, dramatik,
dramaturg Komorní scény Aréna
v Ostravě

Divadlo U stolu, Brno – Něžná (rok 2013).

Kopřiva... v paměti zůstává...

Kopřiva z mé paměti rozhodně nezmizí, nejen proto, že je to rostlina celkem agresivní, ale také proto, že formovala můj vztah k divadlu od mých osmnácti let. Mohu tedy říct, že divadelního diváka, jakým jsem nyní, ze mě rozhodně za uplynulých devatenáct let udělala právě Kopřiva.

Z těch devatenácti ročníků jsem se zúčastnila sedmnácti a všechny jsem si je užívala jako divák a na většině z nich i pracovala, buď na zpravodajství pro lokální noviny, později na Kopřivových listech. Ale byla to hlavně zábava, protože díky Kopřivě už léta miluju Vítu Marčíka, Petra Vášu, Noriyukiho Sawu, divadla DNO, Teatr novogo fronta a všechna úžasná slovenská a polská divadla, která byla na Kopřivě vždycky zárukou silného zážitku.

Kromě zážitků mám na Kopřivu i hmatatelné vzpomínky – čas od času otevřu krabičku, kde schovávám kopřivy-vstupenky, někdy v podobě přívěsku, jindy brože, v různých barvách. Také všechny ty Kopřivové listy. A speciální otisky předešlých výročí – k patnáctému jsme v roce 2001 vyráběli speciální číslo Kopřivových listů, pro dvacáté pak sborník Kopřivový herbář.

A to mě zas vrací ke vzpomínkám na celonoční psaní textů pro listy.

Letos bohužel přijet nemůžu, nasbírejte si zážitky i za mě. Už teď se těším na 31. ročník. Lenka Waschková
Císařová, Masarykova univerzita
Brno

Kopřiva má ohromné štěstí, protože ať jsou časy někdy více, častěji však méně divadlu příznivě nakloněny, má stále své věrné mecenáše, kteří na Kopřivu „nedají dopustit“. A pro pořadatele je to radost dvojnásobná, protože sponzoři Kopřivy jsou zároveň milovníky divadla. Ostatně, posuďte sami:

Motto letošní přehlídky netradičního divadla Kopřiva – Odkud přicházíme. Kdo jsme. Kam jdeme... – je velice aktuální pro dnešní dobu.

Ta je plná shonu, spěchu, nervozity, netolerance. Celková atmosféra společnosti je nasáklá negací, která se na nás „valí“ z médií – minimum optimismu. Proto je zapotřebí se odreagovat. To nám může zajistit dobrá kultura... forma netradičního divadla. Je třeba pochválit práci pořadatelů přehlídky. Těšíme se na kulturní zážitky

z letošní jubilejní přehlídky a držíme palce na pořádání Kopřivy v budoucnu.
BM Optika Kopřivnice

Kopřiva a naše firma?
Divadlo, hudbu a tanec prostě máme rádi. Dagmar Juráková
Elektro Jurák

Jsem sice s Kopřivou spjat, ale bez mučení se přiznám, že jsem ještě neměl čas se jí zúčastnit. V tomtéž termínu mám vždy na starost velkou lékárnickou akci. Ale letos při jubilejní Kopřivě bych chtěl u toho být, poprvé se termín nekryje. Jirkovi Cachnínovi moc fandím, vím, že to dělá z celého svého srdce a ne pro prospěch, a toho si cením nejvíc. Mám rád divadlo a obdivuji herce, jejich bohémství a citlivou duši. Takže tomuto krásnému festivalu přeji, ať dále vzkvétá, i když kopřiva příliš krásný květ nemá. Ať nezůstává jen v paměti a vzpomínkách, ale nechť obveseluje diváky po dalších mnoho let.

Pavel Grodza,
lékárník, Příbor

Děkujeme vám
za všestrannou přízeň.

Bábkové divadlo Žilina – Othello alebo Škrtič benátský (rok 2009).

Deset roků Kopřivy aneb Kopřiva mezi 20. a 30. ročníkem

KOPŘIVA 2006

Túlavé divadlo, Bratislava – Piano revue

... aneb pocta V+W. Kaba-
ret s původními písněmi Vos-
kovce a Wericha, plný inteli-
gentního humoru a slovních
hříček, napsaný mladými ko-
miky Jakubem Nvotou a Ka-
mílem Žiškou.

Divadlo Vosto5 – Košičan

Noční rozhlasový pořad
pro osamělé, opuštěné a neú-
spěšné posluchače. Nejdojem-
nější milostný příběh všech
dob.

Divadlo Petra Bezruče Ostrava – Syn. Zima (Jon Fosse)

Komorní příběh o dvou
setkáních, která všem zúčast-
něným změni život. J. A. Pitín-
ský velmi jemně spojil příběh
muže, který potká zvláštní
ženu a nezdařený návrat ztra-

ceného syna.

Děsně fajn – Pozdrav sledu aneb Úloha jednotlivce v masovém hnutí

Divadla U stolu, Brno – Boží duha (Jaroslav Durych)

Setkání dvou lidských
osudů přerůstající v podo-
benství o lásce a vykoupení.
Příběh lásky a smrti, viny,
pokání, odpuštění a naděje
reflektuje otázku odsunu
sudetských Němců.

Údivadlo, D. S. Vendelín, Kopřivnice – Nemůže muže

Čili „Ty jsi ale poleno!“.
Čtyři herečky (a současně
autorky) si s nadsázkou pohrá-
ly s otázkou feminismu.

Divadelné združenie Party- zánské, Slovensko – Spo- mienky budúceho starca (Daniil Charms)

Literární texty z deníků

a protokolů z výsledků D.
Charmse mají čistě groteskní
povahu: jsou k smíchu i pláči,
tragické i směšné, veselé
i smutné. A co teprve v jevištní
podobě!

Buchty a loutky – Sedm statečných

Western. Přátelství. Od-
vaha. Statečnost. Dobro a zlo.
Láska a smrt. Kdysi a teď.
Zvednout hlavu a jít dál.
Zpívat písně o osamělých hr-
dinech a síle podané ruky...

Akcja Dzrt, Bialystok – Trzeba coś s tym zrobić

Adaptace hry R. Topora
Zima pod stolem o emigran-
tovi z východní Evropy, který
si sehnal podnájem pod stolem
jedné Francouzky.

ProART, Praha – Já už tě nemám rád

Často žijeme ve vztazích,
ve kterých žít nechceme a sní-
me o těch, které žít nebudeme.
Ale někdy se sny na pár vteřin
spojí s realitou. A o takových
vteřinách je toto představení.

Koncerty:

Trio Pacora, SK
Jana Růžičková & Blues
House, SK

Porota udělila ceny za:

Tvůrčí přínos:

DZ Partyzánské – Spomien-
ky budúceho starca

Herecký výkon:

ProART, Praha

Cena diváka:

Túlavé divadlo, Bratislava –
Piano revue

ProART Praha - Já už tě nemám rád.

Deset roků Kopřivy aneb...

KOPŘIVA 2007

Taneční divadlo Iluze, Kopřivnice – Arcanum

Chladná otupělá duše znova v sobě vzkřísí život, který se dere ven. Skrze druhého, v němž jediném najde sama sebe. Být s ním, být jím, konečně být.

ZROZENÍ

Rodíme se čistí? Nebo poskvrnění více než prvotním hříchem? Proč miluji toho a onen je mi lhostejný? Kdo jsem Já? Kde jsou mé hranice? Akdo mi je klade?

Daniela Hanáková a Janusz Klimsza, Ostrava - Casanova na Duchcovském zámku

Dialog slavného literáta a svůdce s komornou je střetem dvou pohledů na životní hodnoty. Svět vysokých ideálů je úsměvnou formou konfrontován s pragmatickým pohledem na svět.

Pavel Fajt a Berrak Yedek, Brno - Autopilote

Projekt postavený na rytmu, zvucích a energetických vlnách. Neúprosná taneční rytmika bicí soupravy a tanec vytváří zážitek nabitý energií a entuziasmem.

Divadlo Malá scéna, Zlín - Madame Melville

Scénické čtení o vztahu sedmnáctiletého školáka a jeho učitelky. Sentimentální příběh o ztrátě nevinnosti vypráví dnes již dospělý hrdina s nostalgií, pochopitelnou až na jeho konci.

Divadlo Neslyším, Brno – Pojd' do mého světa

Jak zní ticho, jak se rozezvučí pohyb, jak zpívají mé ruce? Rozumím světu očima? Porozumí svět mně? Vzpomínání na dětské zážitky, zůstávající našim vnitřním pokladem celý život.

VŠMU - študenti KBT, Bratislava – Medený drak

Doslova lidský příběh sochy – draka, který se jedné noci odtrhne z fontány na náměstí a poruší tím odvěký zákon soch. Poselství o touze po svobodě a poznání vlastní identity.

Antonín D. S., Praha – Surovosti laskavosti

Rozverné pásmo plné rafinované zloby a prvoplánové človehčiny. Sled krátkých výstupů a písní spojených jednotným životním postojem.

Teatr Wierszalin Bialystok – Supraślu, Polsko – Bóg Niżyński

Hra inspirovaná životem legendárního tanečníka Wacława Niżyńského vychází z jeho deníků vzniklých od posledního veřejného vystoupení do hospitalizace v psychiatrickém ústavu.

Koncerty:

Acoustic Rauš Docuku

Výstava:

Fotografie Jindřicha Štreita – Za oponou

Porota udělila ceny za:

Tvůrčí přínos:

Teatr Wierszalin Bialystok – Supraślu, Polsko

Herecký výkon:

Berrak Yedek, Brno – Autopilote

Cena diváka:

Divadlo Neslyším, Brno – Pojd' do méhosvěta

Cenu diváka získalo v roce 2007 Divadlo Neslyším z Brna za hru Pojd' do mého světa.

Deset roků Kopřivy aneb...

KOPŘIVA 2008

ZUŠ Zdeňka Buriana, Kopřivnice – Píseň o slunci, zemi, vodách a tajemství ohně

Taneční etuda na motivy básně Otokara Březiny, vyjadřující interakce člověka s přírodou a jejími živly je dílem absolventek a choreografky Drahomíry Vraspirové.

Des Jano, Slovensko – Expedícia Nehemiáš

Divadlo jednoho herce představí komunistu Alfonse, lékaře Wehrmachtu poručíka Arnolda, Římana Augusta a samotného Nehemiáše po jeho návratu z Persie.

ProART, Praha – Reality Boulevard

Divadelně-taneční projekt. Pravdivé a smyšlené příběhy ze života českých hrdinů, obětí režimu a rudých a mediálních hvězd minulosti i dneška. „Rudé hvězdy padají vzhůru.“

Hudobné divadlo Trenčín & Túlavé divadlo – Jožko Púčik a ...

Klasický hrdina, prostáček Jožko Púčik, prožívá opět svůj příběh. Bouřlivá groteska posouvá děj do současnosti, kde Jožku překvapí kromě jiných věcí i zásah vyšší nebeské moci.

Divadlo Husa na provázku, Brno – Nesnesitelná lehkost jízdy

Našlápnutá road movie

Divadlo Husa na provázku předvedlo Nesnesitelnou lehkost

s ucházející duši o třech kamarádech, kteří si měli co říct, a tak jeli na výlet... vlastně spíše road movie. V hlavní trojroli Kniha, Sýkora, Jelínek.

Divadlo DNO, Hradec Králové – LAPOHÁDKY

Ledově technologizované příběhy z neposkvrněné severské přírody. Laponský samorost jako loutka, japonská technologie jako princip.

Cieszynskie studio teatralne, Cieszyn, Polsko – Wschodzenie (Vzestup)

Předválečná generace již téměř vymřela. Zůstaly zde její děti, které utíkají do svých úřadů a luxusních aut, kosí je infarkty a jejich jedinými okny do světa zůstávají satelitní antény.

Divadlo Vizita, Praha – Zapomenutý Tramp

Improvizované a spontánní divadlo. „Názvy vymý-

šlíme, jen aby bylo co dát do programu a lidé věděli, že pořád nehrajeme totéž.“ Jaroslav Dušek

Koncerty:

Toto nono – jazzrock ze Zábřehu na Moravě

Tam-Tam Orchestra – world music, etno, latin a caribien z Prahy

Tatroska – ska kapela z Kopřivnice

Chancers – ska kapela z Prahy

Výstava:

Vladimír Skypala – Děti a děti – cyklus subjektivně-dokumentárních fotografií

Porota udělila ceny za:

Tvůrčí přínos:

Divadlo DNO, Hradec Králové – LAPOHÁDKY

Herecký výkon:

Štefan Richtárecha, Túlavé divadlo

Cena diváka:

Divadlo VIZITA, Praha – ZAPOMENUTÝ TRAMP

Deset roků Kopřivy aneb...

KOPŘIVA 2010

Tento ročník byl svým způsobem premiérový, protože poprvé se představení, uváděná na Kopřivě, konala v Katolické besedě v Kopřivnici a poprvé i ve Štramberku.

Soubor Fishkulíni, Údivadlo, Kopřivnice – Kolo pana Coogra

Kdo je Cooger a co skrývá? Hra nás zavedla za zeď blíže nejmenovaného ústavu, ve kterém klíčí pochybnosti o smyslu a funkci atrakce, která každý rok přijíždí na místní pouť.

K.B.T., Poprad – Žena cez palubu

Tři mladé ženy. V ženských prostorech, situacích a rozhovorech. O mužích? Také. Humorný pohled na velkou dámskou jízdu. Nahlédněte do tajného světa ženské kabelky, hlavy i duše!

Adéla Kratochvílová, Divadlo Kufr, Brno – Židovka aneb Žonglování se životem

Představení o osudu židovské dívky v době 2. světové války. Eva je transportována do Osvětimi. Z nepříjemné situace uniká do světa představ se svou panenkou z dětství.

Bábkové divadlo Žilina – Božská komédia

V čele skupiny eskamotérů, jasnovídců a věštkyň stojí hypnotizér Velký Joe. Z publika si vybral médium, uvedl ho do hypnózy a diváci skrze jeho vyprávění uvideli devět kruhů pekla.

Divadlo Kontra, Spišská Nová Ves – Kamene vo vreckách

Když Hollywood obsadí irský venkov, konflikt kultur mezi arogantním štábem, herci a místními je neodvratný a neodvratně zábavný. Dva herci představili 13 postav.

Divadlo A a Divadlo Shanti, Prievdza – Maloměšťákova svatba (B. Brecht)

O čem je dnešní pokrytectví? Kdo jsou dnešní maloměšťáci? Stalo se maloměšťáctví jen frází, nebo je to trvalý stav společnosti?

Divadlo DNO, Hradec Králové – KUŘE (Križe Umělce Řešícího Existenci)

Volná variace na slavný komiks M. Satrapové. Příběh Karla, kterému je 30, má tři děti a rozbité housle, je hrán zběsilými předměty ze vzpomínek. Groteska, burleska, smrt.

Teatr Víti Marčička, Hosín – Mystéria Buffa

Na motivy knihy italského spisovatele a dramatika Daria Fo. „Zrození potulného pěvce“, „Vraždění nevinátek“, „Moralita o slepci a kulhavém“, „Svatba v kádi“ a „Blázen a smrt“.

Divadlo DNO z Hradce Králové uvedlo hru Kuře.

Koncert:
Longital

Porota udělila ceny za:
Tvůrčí přínos:
Divadlo Kufr, Brno

Herecký výkon:
Peter Čižmár a Miki Macala,
Divadlo Kontra

Cena diváka:
Teatr Víti Marčička, Hosín –
Mystéria Buffa

Deset roků Kopřivy aneb...

KOPŘIVA 2009

Bábkové divadlo Žilina – Othello, alebo Škrtič be-nátsky

Situační a jazykový humor pouličního představení mění jednu z nejznámějších tragédií na světě na komedii. Konečný efekt ale zůstává nezměněn: při odchodu mají diváci v očích slzy.

Divadlo Facka, Brno – Oni – Touha překročit

Nonverbální představení, klauniáda, která není postavená pouze na vtípu a gagu, ale především na příběhu a poetice. Námět čerpá z každodenních prožitků obyčejného člověka.

Teatro Hugo – Hugo

Když se Hugo ráno probudil z nepokojných snů, zjistil, že se proměnil...“ Animovaná černobílá groteska, kde vše je nejprve, jak se zdá a poté naopak...

Kejklířské divadlo z Doudleb – Don Quijote z Doudleb

Komedie o hrdinném umírání slovného Dona Quijota... s laskavým přispěním řezníka Sancho Panzy. V podání kejklíře Vojty Vrtka a loutkoherce Jana Brůčka.

PaS De Theatre, Ostrava – Dva pod balkónem ve Veroně aneb Cyrano, Hamlet a Julie na Motivy W. Shakespeara a E. Rostanda

Neskutečné setkání tří

dramatických postav, které si nesou svá témata a vzájemně je vyřeší ke spokojenosti autorů předloh. Pouliční divadlo plné šermů a písní.

Buranteatr, Brno – Cizinci ve vlaku

„Nemyslíte, že v sobě máte vraha? Tak to byste ho měl rychle najít.“ ... člověk by ale nesměl být takový slaboch! Dramatizace románu, který zfilmoval i mistr napětí Alfred Hitchcock.

Studio Marta (studenti ateliéru Výchovné dramatiky pro neslyšící), Brno – Být sám

Pohybové představení volně inspirované životem a dílem Edvarda Muncha, autora obrazu Výkřik, který řekl: „Tajemno bude existovat vždy – bude ho tím víc, čím víc bude objevů...“

Soubor Kohen, Údivadlo, Kopřivnice – Kohen Market Experiment spojující

pohyb, zvuk a videoart narušuje tradiční představy o divadle. Mladá žena nastupuje jako běžná pracovnice do hypermarketu a její život se tím proměňuje.

Prešporské divadlo Bratislava – Pokušenie

Hra na motivy románu Paola Coelhoa Ďábel a slečna Chantall o krachu morálních hodnot a o chamtivosti. Příjmom vesničané nabízené zlato za porušení Božího přikázání „Nezabiješ“?

Koncerty:

Off Side Story

Tatroska – ska z Kopřivnice

Porota udělila ceny za:

Tvůrčí přínos:

Studio Marta, Brno - Být sám

Herecký výkon:

Martin Simičák, Divadlo

Facka, Brno

Cena diváka:

PaS De Theatre, Ostrava –

Dva pod balkónem ve Veroně

aneb Cyrano, Hamlet a Julie

na Motivy W. Shakespeara

a E. Rostanda

Dva pod balkónem ve Veroně uvedl PaS De Theatre Ostrava.

Deset roků Kopřivy aneb...

KOPŘIVA 2011

Divadlo Neslyším, Brno – Největší poklad

Pohádkový příběh pro malé i velké, kteří rádi putují za tajemným pokladem. Poklad je něco, co je spojeno s dobrodružstvím a překonáváním překážek. Hledání pokladu je i poučné.

DS Na značky, Údivadlo, Kopřivnice – Ve dne spím, v noci ne, ale sova nejsem ve 3d

Představení inspirované povídkou Raymonda Bradburyho Muž shora z roku 1947. „Jsou to prostě lidé, kteří dělají různé věci. Ano, takto se na to musíme dívat: Lidé, kteří dělají věci!“

Teátr Víti Marčíka, Hosín – Moravské pašije – Kostel sv. Bartoloměje Kopřivnice

Pašije – příběh o utrpení a smrti Ježíše Krista. Vážné téma hraje komediant, který u všeho byl, vše viděl a díky jeho vyprávění bude i divák vtažen do tohoto příběhu.

Levočská divadelná spoločnosť, Levoča – Pastier

Smutno-směšné monodrama muže, kterému dělají společnost ufoňi, pes, krávy a diváci. Inspirováno článkem z roku 1991 – osobní zpověď pastevce krav, který zažil přistání UFO.

Túlavé divadlo, Bratislava – Rómeo, Júlia a vírus – Amfi-teátr pod věží, Štramberk

Staré Divadlo Karola Spišáka z Nitry zahrálo na Kopřivě pouliční hru Žena, Pánboh, čertisko a sedem zakliatých

Humorné vyprávění o lásce a rychlé době a o zlobě mezi Monteky a Kapulety. A o tom, že láska kvete v každém věku a Julie nemusí mít nutně šestnáct.

Divadlo P.A.T., Bratislava – Cely

Scénicko-výtvarný koncept pro jednu herečku vychází z písemných a ústních komentářů, rozhovorů a soukromých deníkových záznamů francouzské výtvarnice Louise Bourgeois.

Staré Divadlo Karola Spišáka v Nitre – Žena, Pánboh, čertisko a sedem zakliatých

Pouliční hra na motivy Prostonárodných slovenských pověstí o tom, jak žena lásku hledá, Pánaboha urazí, sedm zakletých „trapičů“ porazí a nakonec vytouženou lásku najde.

Divadlo Silesia, Ostrava – Trash Story

V domě po odsunutých Němcích jsou obyvatelé znepokojováni návštěvami bývalých majitelů a jejich potomků. Navíc jim duch mrtvé německé dívky klade nepříjemné otázky.

Koncert:

Tatroska

Porota udělila ceny za:

Tvůrčí přínos:

Teátr Víti Marčíka, Hosín – Moravské pašije

Herecký výkon:

Vlado Benko, Levočská divadelná spoločnosť, Levoča – Pastier

Cena diváka:

Túlavé divadlo, Bratislava – Rómeo, Júlia a vírus

Deset roků Kopřivy aneb...

KOPŘIVA 2012

Divadlo KUFŘ, Brno – Dvojka (vpravo nahoře)

Představení typu nového cirkusu s prvky klaunérie, akrobacie a žonglování. Dvě ženy se setkaly v čekárně u zubaře, kde společně prožívaly traumatické momenty.

Stonožka, Údivadlo, Kopřivnice – Skleněná nádoba

Autorské představení podle předlohy Raye Bradburyho o tom, co nás ovlivňuje a co a jak ovlivňujeme my. Je záhodno ovlivnění vzdorovat, nebo mu podlehnout?

Kontra, Spišská Nová Ves – Hamlet (Shakespeare v režii Klaudyny Rozhyn)

Hamlet je obyčejný dospělý člověk, zbavený vší vznešenosti v sebezničujícím boji o nalezení smyslu života ve světě, který mu odepírá víru, přátele a lásku.

Miro Kasprzyk, Liptovský Mikuláš – Slovo Mímovo

Slovenská přísloví, pořekadla, lidové moudrosti či biblické výroky znázorněné pohybem a hudbou. Moudrosti a rčení jsou k tomu, aby se člověk zastavil a našel... Aby žil...

Túlavé divadlo, Bratislava – Cyrano alebo Balábilé o Nose

Celou hru, určenou pro obrovské obsazení, vám předvede jen pět herců. Vtipné verše, šermířské souboje, ale

především výpověď o lásce, konvenční společnosti, samotě a podivném osudu.

Prešporské divadlo, Bratislava – Dvere

Dveře... Asi nejméně nápadný společník v našem životě. Tak důležitý, že stojí za to, aby se stal hlavní postavou divadelní hry. Tak jsme se k tomu tedy rozhodli.

Teátr Víti Marčíka, Hosín – Labyrint světa

Všudybud a Mámení provázejí Víťu Marčíka labyrintem světa, aby nakonec našel ráj ve vlastním srdci. Zdramatizovaná Komenského kniha Labyrint světa a ráj srdce.

Městské divadlo Zlín – Čarování (Caya Makhelé)

Nový pohled na starý mýtus o Ondině očima Françoise s africkými kořeny. Čarování je hra o současném člověku, který stojí proti

Koncerty:

LU
HLUČNÍ SOUSEDÉ

Výstava fotografií
KOPŘIVA 2011 očima
Martina Kleinwächtera

Porota udělila ceny za:

Tvůrčí přínos:

Kontra, SPIŠSKÁ NOVÁ
VES – Hamlet

Herecký výkon:

Peter Čižmár a Peter Cibula,
Kontra, Hamlet

Cena diváka:

Teátr Víti Marčíka, Hosín –
Labyrint světa

Divadlo Kufř, Brno – Dvojka (vpravo nahoře) – rok 2012.

Deset roků Kopřivy aneb...

KOPŘIVA 2013

Klaunské divadlo MIMO, Ostrava – Jak sluníčko přišlo na Zem

Pohádka o tom, jak se Sluníčko na obloze nudilo a přišlo se podívat na Zem zblízka. Zažívá mnoho dobrodružství a zjistí, že nejdůležitější je mít kamarády.

Stonožka, Údivadlo, Kopřivnice – Bill a Nebyl

Tři kamarádi zažívají roz-todivná dobrodružství. Nejdů-ležitější společnou činností je popíjení kávy, u které řeší všechny možné i nemožné si-tuace. Na motivy stejnojmenné knihy.

Divadlo Tejp, Jihlava – Zeppo

Zeppo chodí po světě s kufrem plným loutek a vy-prává příběh „O Elfovi, krásné Vile a zlém Čaroději“. Pohyb, tanec, akrobacie a stínohra o cestě komedianta Zeppa za svým osudem.

Divadlo U stolu, Brno – Něžná (M. Dostojevskij)

Příběh zastavárníka, bývalého důstojníka a hrdé dívky prozradil mnoho o lid-ském podvědomí i o skrytých silách našeho jednání. Tra-gické střetnutí mužského a ženského světa.

Studio Marta, JAMU, Brno – Písně, básně, balady

Komponovaný pořad v re-žii Zoji Mikotové – poetické propojení vizuálního obrazu,

jehož součástí je unikátnost znakového jazyka, mluveného slova, zpěvu, hudby a pohybu.

Teatro Tatro, Nitra – Zázračný divadelný automat

Unikátní automat, progra-movaný diváky, přináší atmo-sféru ZOH do Kopřivnice. Nervy drásající sportovní zá-polení. Naživo uvidíte to, co znáte z televizních obrazovek!

NoD: Lamento / Z tance v prach a zase do tance

Nad lůžkem rikši v útulku pro umírající se střídají Matka Tereza a mladá řádová sestra. Každý má trápení. Matka Te-reza pochyby, Andrea slabost a Rinzai strach ze smrti. (foto)

Bábkové divadlo Na Rázcestí, Banská Bystrica – Variáce lásky

Mladá svobodná žena rozhoduje o směru svého mi-lostného života a o individua-litě vdané matky dvou dětí, jejích pochybách o výchově a o normách chování ve vzta-hu matka – dítě.

Divadlo Kontra, Spišská

Nová Ves – Nenávidím (Ma-rek Kotorský)

Tragikomické monodra-ma polského mistra šibenič-ného humoru, ostré satiry a kritiky naší každodennosti. Bezejmenný hlavní hrdina žije ve stresu, který každo-denní život jen zvětšuje.

Divadlo Na Zábradlí, Praha – Denně (poníci slabosti)

Příjemně podlouhlé odpo-ledne na kriminálce naruší ohlášení vraždy. Vrchní komi-sař sotva stačí předat pamá-teční kalhoty, když se sám do-stane do nečekaných problé-mů s beránkem.

Koncert:

Martin Evžen Kyšperský & Květy

Porota udělila ceny za:

Tvůrčí přínos:

NoD: Lamento / Z tance v prach a zase do tance

Herecký výkon:

Petra Bučková (Něžná), Divadlo U stolu

Cena diváka:

Teatro Tatro, Nitra – Zázračný divadelný automat

Deset roků Kopřivy aneb...

KOPŘIVA 2014

Divadlo PIKI, Pezinok – Pes (pří)tulák

Představení pro děti o tom, jak pes hledal lásku, o tom, že nejen člověk může mít život pod psa, a také o tom, že někdy i člověk může být pes.

Divadlo Kontra, Spišská Nová Ves – Žena v čiernom

Pripravte sa na to, že vás vystraší jeden z najlepších hororových príbehov, aký ste kedy videli na javisku. Nechod'te na to, ak sa neradi nechávate vyľakať na smrť!

Bábkové divadlo Žilina – Kata dcéra kata

Inscenácia v réžii Jakuba Nvotu opäť prináša na slovenské námestia a ulice komédiu plnú humoru, paródie a vtipu. Legenda o žilinskom katovi a jeho dcére Kate.

Divadlo Plyšového medvíka, Prostějov – Hugo Haas se vrací

Hugo Haas se vrací domů. Tedy jeho popel. V plechovce od sušenek. Biografická tragikomédie. Hořká, sladkobolná, poetická. Absurdní jako život!

Já to jsem, Hosín – Malý princ

Představení pro malé velké, ale spíš pro ty velké, i když možná raději malé velké, jelikož je to Malý princ a ten je pro všechny, ale lépe, kdyby to viděli vážní dospělí.

Divadlo Mandragora, Zlín – Kytice

Klasika, jak jste ji ještě neviděli. Erbenovy básně v muzikálové podobě. Budete vtaženi do příběhů, kde se setkává láska, zločin i trest.

Divadlo Petra Bezruče, Ostrava – Strýček Váňa

Ivan prochází krizí střed-

ního věku a žena, kterou miluje, je vdaná. Její přítomnost je spouštěčem exploze emocí, křivd a deziluzí. Veselá tragédie s příchutí vodky.

Túlavé divadlo, Banská Bystrica – Cafe Dostoyevski

Dostojevský je autor aj bizarných poviedok Krokodíl, Poctivý zlodej a Zápisky z podzemia. Nemusíte ich brať vážne, koniec koncov, kto by veril jeho klaunom.

Koncerty:

Vrkoč (folk ze Vsetína)

Poslední výstřel (power-folk z Krnova)

Porota udělila ceny za:

Tvůrčí přínos:

DIVADLO PIKI, Pezinok – Pes (pří)tulák

Herecký výkon:

Pavla Gajdošíková a Tomáš Dastlík (Soňa a Astrov), DPB Ostrava

Cena diváka:

Divadlo KONTRA, Spišská Nová Ves – Žena v čiernom

Bábkové divadlo Žilina přijelo na Kopřivu s hrou Kata dcéra kata.

Deset roků Kopřivy aneb...

KOPŘIVA 2015

Koňmo (divadelní společnost) – Vodnická pohádka

Takřka klasická česká pohádka s lakotnou mlynářkou, přitroublým mlynářem, hodnou Bětuškou, zeleným vodníkem a opravdovým čertem. (foto)

Divadlo Loutek, Ostrava – Oskar a růžová paní (Eric-Emmanuel Schmitt)

Láskyplná hra o smrti, naději a smyslu života. Desetiletý Oskar leží na onkologickém oddělení a má spoustu otázek, na které zatím nedostal odpovědi.

Pavol Seriš, Trenčín/Brno – Chutilo vám, páni?

Komedie jednoho herce z podivného světa restaurací a

číšníků. Herec Pavol Seriš ztvárnil v představení více než dvacet různých osob.

Actores, Rožňava – 39 stupňov

Špionážní krimikomedie na motivy stejnojmenné novely Johna Buchana a slavného filmu Alfréda Hitchcocka. Čtyři herci hrají 1 + 3 + 26 postav.

Cink Cink Cirk, Praha – BUM+

Na začátku byla okurka. Okurka jako otázka. Čtyři cirkusoví artisté s otazníkem ve sklenici. Hravé a svěží novocirkusové představení + překvapení číhající za oponou.

LÁHOR/soundsystem – Diskrétní den

„Lež je výjimka z prav-

dy.“ Krize angažovaných třicátníků. Ve vyhaslém squatu to po letech zavrní! Semi-improvizovaný jevištní realismus.

Buranteatr, Brno – Domeček

Petr s Marikou byli manželé a měli spolu domeček... Procházka jedním vztahem se sedmi písněmi a revolverem. Šansonový muzikál pro dva herce v prázdném domě.

Proti (Blatnice pod Sv. Antonínkem) – ...a za dveře!!!

Groteska plná vlastních, studentských i pedagogických zkušeností a la „ideály versus praxe“. Drama o školské komedii, komedie o školských dramatech.

Deset roků Kopřivy aneb...

Koncert:

Kolowrat (Košice)
Kytaroví melancholici,
mluvčí městské poetiky.

Porota udělila ceny za:

Tvůrčí přínos:

Divadlo Loutek, Ostrava –
Oskar a růžová paní

Herecký výkon:

Johana Švarcová a Patrik
Ruáš, LÁHOR/soundsystem

Cena diváka:

Pavol Seriš, Trenčín/Brno –
Chutilo vám, páni?

**Statistika nuda je, má však
cenné údaje aneb Cenami
nejvíce ověřená divadla na**

Kopřivě v letech 2006 až 2011

2015:

Kontra, Peter Čižmár a Miki
Macala (Kamene vo vrec-
kách) – Herecký výkon 2010

Kontra, Spišská Nová Ves –
Hamlet – Tvůrčí přínos 2012

Kontra, Peter Čižmár a Peter
Cibula, HAMLET – Herecký
výkon 2012

Kontra, Žena v čiernom –
Cena diváka 2014

Teátr Víti Marčička – Mystéria
Buffa – Cena diváka 2010

Teátr Víti Marčička – Mo-
ravské pašije – Tvůrčí přínos

Teátr Víti Marčička – Labyrint
světa – Cena diváka 2012

Túlavé divadlo, Bratislava –
Piano revue – Cena diváka
2006

Túlavé divadlo, Bratislava –
Rómeo, Júlia a vírus – Cena
diváka 2011

Redakce:

Alice Olmová Jarnotová, Jiří
Cachnín, Pavel Obrátil,

Foto: David Macháček

Vydalo:

Divadlo Cink Cink Cirk z Praha zahrálo na posledním ročníku Kopřivy hru s názvem BUM+

Na Koprivu v roce 2014 přijelo divadlo Já to jsem z Hosína s hrou Malý princ.

Buranteatr, Brno – Domeček (Kopriva 2015)